

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. január 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2017. évi augusztus hó 29. napján kihirdetett 10.B.14/2017/21. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I. r. vádlottra vonatkozó részét akként változtatja meg, hogy a vádlott szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 2 (kettő) - 2 (kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 10 232 (Tízezer-kettőszázharminckettő) Ft bűnügyi költség I. r. vádlottat terheli.

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék 10.B.14/2017/21. számú, 2017. augusztus 29. napján kihirdetett ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében a 2012. évi C. törvény (Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata alapján. Ezért 4 évi szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Kimondta, hogy az I. r. vádlott feltételes szabadságra bocsátása lehetőségének legkorábbi időpontja a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap. Rendelkezett az elsőfokú bíróság a bűnjelek sorsáról, illetőleg az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A II. r. vádlott vonatkozásában az ítélet első fokon jogerőre emelkedett az ítélet kihirdetésekor.

Az ítélet kihirdetésekor I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés végett jelentettek be fellebbezést. Az ügyész a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül az I. r. vádlottra tudomásul vette az ítéletet.

A fellebbviteli főügyészség az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a fellebbezéssel érintett I. r. vádlottra vonatkozóan a jogi indokolás kisebb pontosítása mellett, nevezetesen a cselekmény eredménye tekintetében a tudattartalmat érintő következtetés levonásával.

Az ítéltábla az 1998. évi XIX. törvény (Be.) 348. § (1) bekezdése és 349. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt

teljes terjedelmében felülbírált a fellebbezéssel érintett I. r. vádlottra és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

Az első fokon eljáró törvényszék a tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében.

A bizonyítékok értékelése körében az elsőfokú bíróság lényeges hibát nem vétett, azonban a felhasznált rendőri jelentés kapcsán szükséges rámutatni arra, hogy a rendőri jelentésben szereplő tanúnyilatkozatok bizonyítékként nem használhatóak fel az ügyben, ugyanis az egyes tanúk meghallgatása alkalmával törvényes figyelmeztetés nem szerepel a rendőri jelentésben és a jelentést készítő rendőrök tanúkénti kihallgatásával sem válnak törvényessé az így beszerzett nyilatkozatok. Ezen bizonyítékok kirekesztése azonban nem érinti a törvényszék alapvetően körültekintő bizonyítékértékelő tevékenységét, amelynek következtében a rögzített tényállás megalapozott.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő felülvizsgálásának tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

Az irányadó tényállást figyelembe véve az első fokon eljáró törvényszék kifogástalanul vont következtetést I. r. vádlott bűnösségére, cselekményének jogi minősítése is törvényes.

Az ítélet tábla egyetértett abban a fellebbviteli főügyességgel, hogy a cselekmény minősítése kapcsán eldöntendő kérdés volt, hogy az I. r. vádlott azon magatartása, amikor a nála levő - ismeretlen, de kb. 3 cm pengeszélességű szűrő, vágó eszközzel ...-t megszúrta a jobb combjánál, majd a bal oldali mellkasfelénél, nem minősül-e emberölés bűntette kísérletének.

Az ölési szándék szempontjából az elkövetéskori tudattartalomnak van jelentősége, melyre a tárgyi és alanyi oldal együttes vizsgálata alapján lehet következtetni.

A Kúria 3/2013. Büntető jogegységi döntésében foglaltakra figyelemmel a tárgyi oldal ismerve alapján megállapítható, hogy azok - a létfontosságú szerv (mellkas) felé irányuló, de egyszeri, és közepes erőbehatást el nem érő, míg nem létfontosságú szerv felé irányuló szúrás másikat szúrás, az elkövetés ismeretlen eszköze, amelyről csak annyi tudható, hogy kb. 3 cm pengeszélességű szűrő, vágó eszköz - az élet elleni támadásra vonható következtetést gyengítik. Az alanyi oldalt vizsgálva is az állapítható meg, hogy a vádlotti szándék nem ölésre, hanem testi sértés okozására irányult a sértett családja és a vádlott családja közötti rokoni kapcsolatra és régebb óta fennálló haragos viszonyra tekintettel. Ilyen körülmények mellett a vádlottban nem merült fel az élet kioltásának lehetősége, erre nem is volt oka.

A törvényszék ítélete a jogi indokolás körében az I. r. vádlott által elkövetett testi sértés vonatkozásában kiegészítendő a vádlotti tudattartalomra - eshetőleges szándék az eredmény tekintetében - levonható következtetéssel. Az elkövetés körülményeiből ugyanis rögzíthető, hogy I. r. vádlott tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét és abba belenyugodva cselekedett.

Helyesen foglalt állást a törvényszék a jogos védelemmel kapcsolatosan. A kialakult bírói gyakorlat szerint a kölcsönösen verekedők - a jogtalanság talaján állva - jogos védelemre eredményesen nem hivatkozhatnak.

A törvényszék kimerítően számba vette a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, így az I. r. vádlottal szemben az alkalmazandó joghátrányoknál a büntetések nemét helytállóan választotta meg, azok tartama azonban eltúlzottnak tekintendő.

A súlyosító körülmények közül mellőzendő a kitartó elkövetésre utalás, ugyanis kétszeri szűrés volt csak az I. r. vádlott részéről a sértettet érintően.

A védelem által enyhítés végett bejelentett fellebbezés alapos.

I. r. vádlott a cselekmény elkövetésekor 48 éves volt, egy ízben állt büntetőeljárás hatálya alatt akként, hogy garázdaság vétsége miatt az ügyészség megrovásban részesítette, illetőleg ezt követően személyi szabadság megsértésének büntette miatt volt eljárás vele szemben folyamatban 2012. augusztusában elkövetett cselekmények miatt. A rendelkezésre álló adatok szerint rendezett családi körülmények között él. Az enyhítő körülmények közül hangsúlyos a sértetti közrehatás, a mellkasi sérülés esetében az életveszély közvetett volta, a kis erőbehatás, illetőleg, hogy ... sértett az I. r. vádlott támadása következtében ténylegesen két sérülést szenvedett el, melyek közül a második sérülés gyógytartama 8 napon belüli volt.

Mindezek okán az I. r. vádlottal szemben kiszabott 4 évi szabadságvesztés büntetés eltúlzottnak tekintendő, annak 2 évi szabadságvesztésre történő enyhítésére látott lehetőséget az ítélőtábla.

A szabadságvesztés büntetés mellett a mellékbüntetés enyhítését is indokoltnak tartotta az ítélőtábla az előbbi érvekre figyelemmel.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett I. r. vádlottra a rendelkező rész szerint megváltoztatta a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén és 338. § (1) és (3) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2018. január 18.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. bíró.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 10.B.14/2017/21. számú ítélete a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában az ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2018. január 18.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

